

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10
Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60
Za inozemstvo celo leto „ 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Skupne ministrske konference.

F. — Dunaj, 7. oktobra. Včeraj se je vršila skupna ministrska konferenca v ministrstvu zunanjih zadev, kot nadaljevanje zadnje, ki se je vršila dne 22. septembra. Pripravljalo se je gradivo za delegacije. Ministri pa se niso mogli zediniti, zaradi tega se bode konferenca v prihodnjem tednu še nadaljevala.

Poslanec Kramar zdrav.

G. — Lvov, 7. oktobra. Poslanec dr. Kramar se je včeraj peljal skozi Lvov in je na potu iz Krima v Prago. Dr. Kramar je popolnoma zdrav. To potrjuje vesti našega dunajskega poročevalca, ki je v nasprotju z drugimi listi poročal že pred dnevi, da se dr. Kramar vrne zdrav s Krima.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand in vojaško vprašanje.

F. — Dunaj, 7. oktobra. Z ozirom na spor glede vojaških vprašanj, ki je povzročil, da je tudi včerajšnja skupna ministrska konferenca ostala brez rezultata, in ki do danes še niso rešena, izve dunajski poročevalec »Slovenskega Naroda« iz jako zanesljivega vira, da je nastal vsaj glede vpeljave ogrskega jezika v armadi zboljšan položaj. — Kakor znano, se je prestolonaslednik Franc Ferdinand protivil ogrskim jezikovnim postulatoma. Ker je cesar izjavil, da akceptira zahteve programa deventerij, je s tem deloma priznal opravičenost ogrskih zahtev. Sedaj se je približal tudi prestolonaslednik Franc Ferdinand temu stališču, akoravno se v bistvu še loči od zahtev ogrske vlade. Prestolonaslednik je še danes na stališču, da mora biti tudi na Ogrskem v vojaškem kazenskem postopanju merodajen službeni, to je nemški jezik. Nekako izjemo dovoljuje s tem, da dovoljuje, da sme pri madžarskih polkih biti madžarski obravnavni jezik. Pri vseh drugih polkih pa naj velja princip, da se sme obtoženec zagovarjati v materinem jeziku le tedaj, ako drugega jezika ni zmožen. Ogrska vlada, ki zahteva principijalno priznanje ogrskega jezika za službeni jezik, dosega še ni izjavila, da bi se s tem načinom rešitve morebiti zadovoljila. Prejokoslej vztraja tudi na nadaljnjih pogojih. — Če bi se pa s tem zadovoljila, potem bi bil cel kompleks vojaških vprašanj že rešen v začetku leta 1911, ali vsaj spomladi 1911.

Revolucija na Portugalskem.

Kje je kralj Manuel?

F. — Dunaj, 7. oktobra. Kje je kralj Manuel, to je uganka današnjega dne. Vesti si namreč nasprotujejo. Enkrat je v rokah revolucionarjev, drugič zopet je na poti proti Angleški, iz San Sebastiana na Španskem prihajajo zopet vesti, da se je ravnokar pripeljal z vlakom na Špansko, in oni, ki upajo še vedno v nadaljni obstoj monarhistične Portu-

galske zopet verujejo vestem, ki pravijo, da se kralj Manuel nahaja še vedno v svoji deželi na nekem gradu na varnem. Najverjetneje je, da si interesirani krogi prizadevajo v viru nasprotujočih si časnikarskih poročil prikriti kralja, da bi ga ne zasledili revolucionarji. O dogodkih na Portugalskem prihajajo neprestano nadaljna poročila in iz teh precej nasprotujočih si vesti navajamo samo najvažnejše in te so:

Poročilo po posebnem kurirju španski vladi:

F. — Dunaj, 7. oktobra. V tukajšnjih diplomatskih krogih so znana oficijalna poročila, katera je prinesel španskemu zunanjemu ministrstvu v Madridu iz Lisabone poseben kurir in katera poročila vsebujejo v bistvu sledeče: Kralj Manuel se nahaja na varnem. Kje se nahaja, o tem poročilo ne pripoveduje. Boji v Lisaboni se nadaljujejo. En del armade je še vedno kralju zvest. Voditelji revolucionarne armade in mornarice so obenem tudi voditelji vsega revolucionarnega gibanja. Potrjuje se vest, da je bil neposredni povod revolucije umor naprednega poslanca dr. Bombarda. Prvotno se revolucionarjem ni pridružilo vse vojaštvo ter je velik del vojaštva v prvih bojih ostal še kralju zvest. Najbrže bodo trajali boji med monarhisti in republikanci še precej časa in izid še nikakor ni gotov. — To poročilo je sicer še od torka in od tega dne naprej se je položaj na Portugalskem najbrže precej spremenil. Direktne vesti iz Lisabone tudi še do sredi niso došle niti posameznim časopisom, niti posameznim portugalskim poslanstvom. Republikanci so namreč okupirali železnice, telegraf in telefon, kar vsekakor znači, da v Lisaboni mir in red še vedno nista nastopila.

Zmaga republikancev še negotova.

S. — Dunaj, 7. oktobra. Portugalsko poslanstvo na Dunaju izjavlja, da ne veruje v zmago republikancev, republikanske ideje namreč v provinci nimajo opore.

Angleška ne intervenira.

G. — London, 7. oktobra. Angleško časopisje ne je že sprijaznilo popolnoma z idejo, da je na Portugalskem republika. Včerajšnji angleški listi konstatirajo skoraj soglasno, da so na Portugalskem edinole republikanci oni državniki, katerih se še ni lotila korupcija in angleško časopisje smatra, da kljub novi ustavi ostanejo stiki med obema državama nemoteni.

Angleška ni proti portugalski republiki.

G. — London, 7. oktobra. V tukajšnjih diplomatskih in uradnih krogih se smatra zmaga revolucionarjev in republikancev za gotovo stvar. Vsi uradni krogi so prepričani, da imenovane ustave ne bo nikakor vplivala na diplomatske in gospodarske stike med Portugalsko in

Angleško. S tem so flajbrž tudi pokopane nade monarhistov, ki so bili do zadnjega hipa prepričani, da bo Angleška intervenirala.

Zakaj so postali republikanci tako hitro gospodarji Lisabone?

C. — London, 7. oktobra. Da so republikanci v Lisaboni tako hitro zmagali, je pripisovati v prvi vrsti dejstvu, da je prišlo ravno v času, ko je revolucija izbruhnila, v Lisabono 8000 oboroženih kmetov, ki so se takoj pridružili vojaštvu in šli proti vsakemu, kdor jim je stopil nasproti.

Smrt zvestega kraljevega služabnika.

G. — Berlin, 7. oktobra. »Lokalanzeiger« poroča iz Lisabone, kako se je usmrtil vojaški guverner v Lisaboni in komandant kraljeve palače Gorias. Ko se je pričela revolucija, je hotel Gorias spraviti takoj svojega gospodarja in njegovo obitelj na varno pred granatami in je zato peljal kralja in njegovo obitelj v velike sodne kleti kraljevega gradu. Ko pa je videl, da ni mogoče več vzdržati kraljeve palače pred napadajočimi republikanci, je vzel samokres ter si pognal kroglo v glavo potem, ko je na kralja še spisal jako krasno slovo. V tem hipu so se odprla vrata in revolucionarji so udrli v kraljevo palačo. Revolucionarji so se odkrili pred mrtvim truplom zvestega kraljevega generala. — Višji oficirji so do zadnjega hipa upali, da pride kralju z dežele še zvesto vojaštvo na pomoč, ki bo nasprotnike premagalo. Toda revolucionarji so zasedli vse železnice in s tem so odvzeli monarhističnim četam možnost, prispeti v Lisabono.

Žrtve bojev.

G. — Berlin, 7. oktobra. Boji v lisabonskih ulicah so trajali celih 30 ur. Republikanci so končno zmagali. Čez 200 oseb je mrtvih in čez 450 težko ranjenih. Prebivalstvo je zmago sprejelo z velikim entuzijazmom. Zvečer so igrane po mestnih ulicah godbe. Hiše so bile slavnostno razsvetljene. Ljudstvo je prenevalo republikansko himno. Kralj je zapustil mesto najbrže na krovu svojega parnika »Dona Amalija« in je potem prestopil iz tega parnika na angleško križarko »Newcastle«.

Vpliv portugalske revolucije na Španskem.

S. — Madrid, 7. oktobra. Tukajšnji vladni krogi so v strahu, da vnaša revolucija na Portugalskem tudi na Španskem velike homatije. Neoporečno obstojajo namreč med španskimi opozicijonci in portugalskimi republikanci ozki stiki in v mnogih krajih se že opazja sumljivo gibanje. V Barceloni je že prišlo do spopadov. V Madridu sicer so razvetili v prebivalstvo zmago republikancev na Portugalskem tamotaj republikanci svoje hile in demonstrirali po ulicah. Polcija jih je z orožjem v roki razgnala. V ministrskem svetu, ki je v permanenti, se resno pečajo z načrti, zlasti z načrtom, zasesti z vo-

jaštvom celo špansko-portugalsko mejo ter tako zadržati vsak izbruh revolucije čez mejo na Španskem. V vseh večjih mestih je vojaštvo konsignirano. Vlada se boji, da ne bi tleča iskra revolucionarnega navdušenja vzplamtela v mogočen ogenj, ki bi mogel postati tudi za Špansko zelo nevaren.

Revolucija tudi v provinci.

G. — London, 7. oktobra. Tukaj krožijo vesti, da se je revolucija začela že tudi na deželi in da se v posameznih mestih na deželi vrše dolgotrajni boji. Situacija je jako resna, manjkajo pa vse podrobnosti o teh bojih. Revolucionarno vodstvo je namreč zasedlo vse železnice in okupiralo brzobjave ter telefone.

Kralj Manuel na potu proti Angleški.

G. — Pariz, 7. oktobra. Pariški listi zatrjujejo z vso gotovostjo, da se je kralj Manuel po končanih pogajanjih z revolucionarnim komitejem podal na krov parnika »Dona Amalije«, ki ga je potem prepehjal do angleške križarke »Newcastle« in da ta sedaj pluje s kraljem in njegovim dvorom proti Angleški.

Manifest nove vlade.

G. — Berlin, 7. oktobra. »Lokalanzeiger« poroča iz Lisabone, da je predsednik provizorične republikanske vlade na Portugalskem izdal manifest, v katerem pozdravlja vojaštvo, ter se mu zahvaljuje, da je Portugalsko odrešilo iz dolgoletne bede, ter ji pripomoglo do dneva svobode, katerega pomenja republika. Vlada pričakuje tudi od onih vojakov in častnikov, ki so še ostali zvesti kralju in stari vladi, da se lojalno pokorijo novi državni obliki. Minister zunanjih zadev je izjavil, da bo ohranila nova republika vse dosedanje zveze Portugalske z drugimi državami.

Krvavi boji.

G. — Madrid, 7. oktobra. Zadnje vesti iz Lisabone javljajo, da tam še boji vedno trajajo in da zahtevajo vedno več žrtv. Kralju verno vojaštvo gre proti revolucionarjem in monarhisti pričakujejo pomoči. Zaradi tega boji niso potihnili. B. — Oporto, 7. oktobra. Tudi tukaj je prišlo do bojev med republikanci in monarhističnimi elementi. Več ljudi je mrtvih, nevarno ranjenih mnogo.

Poročilo francoskega poslanika.

B. — Pariz, 7. oktobra. Francoski poslanik v Lisaboni je poslal francoskemu zunanjemu ministrstvu brzobjavo, v kateri potrjuje, da je v Lisaboni republika že proklamirana in da se kralj, ter obe kraljici nahajajo v Mafra, to je mali portugalski trdnjavi. — Na drugi strani pa se z Londona tudi na pol oficijalno poroča, da je ta vest neresnična in da je neznano, kam se je kralj podal.

Klerikalci in baron Schwarz v deželnem zboru.

Debelo prijateljstvo, ki vlada med klerikalci in deželnim predsednikom Schwarzom od tistega časa, odkar je jel pestiti napredno Ljubljano, se je zlasti pokazalo v tekočem deželnozbornem zasedanju.

Ko je bila meseca avgusta razglašena nepotrđitev poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana in ko je vsa napredna javnost ogorčeno obsojala to nezasišeno dejanje deželne vlade, takrat je »Slovenec« bril norce iz ogorčenja rodoljubne slovenske javnosti, češ, da ji gre samo za Hribarjevo osebo, ni pa ji mar kršnje mestne avtonomije.

Takrat se je »Slovenec« bahavo tolkel na prsa ter kričal: Vaše ogorčenje ne zaleže prav nič. Mi se čisto nič ne zgražamo, toda naši poslanci se bodo zavzeli za ugroženo avtonomijo slovenske prestolnice, da bo strmela ves svet, ter pozvali v deželnem zboru na odgovor deželnega predsednika barona Schwarza radi njegovega atentata proti mestni samoupravi ljubljanski.

In slovenski svet je takrat strmela in se čudila, ker si ni mogel predstavljati dr. Šusteršiča v vlogi boritelja za pravice napredne Ljubljane.

Vse je z napetostjo pričakovalo dogodkov, ki se imajo doigrati v deželni zbornici.

Toda čimbolj se je bližal čas deželnozbornega zasedanja, tembolj je ginevalavjavnosti vera v klerikalna, s toliko aplombo napovedana junastva.

Se je pač tudi tu uresničila ona stara rimska rečenica: »Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus.«

V deželnem zboru je prišla po dolgih porodnih bolečinah na svet mala, majčkana klerikalna miška v obliki najponižnejšega in najpokornejšega vprašanja na njegovo prevzišenost gospoda barona Schwarza, ako bi morda hotel navesti razloge, zakaj ni predlagal izvolitve poslanca Hribarja za župana ljubljanskega.

Že iz oblike vprašanja samega je Schwarz lahko sklepal, da interpelacije ni smatrati za posebno resno, ako tudi abstrahiramo od dejstva, da so bile že vnaprej točno in natančno med Schwarzom in dr. Šusteršičem dogovorjene vse podrobnosti, tičeče se klerikalne interpelacije.

In vzpričo te okolnosti je baron Schwarz lahko nastopil z vso samozavestjo v deželnem zboru in ni se mu bilo bati na interpelacijo dati naravnost brskanten odgovor.

Klerikalci so ga vprašali za razloge Hribarjeve nepotrđitve, na to najponižnejše vprašanje pa jim je Černe zabrusil v obraz, da jih to čisto nič ne briga in da jim on za svoja dejanja ni dolžan dajati prav nobenega odgovora.

Ta paševski, naravnost neustavni odgovor mora ogorčiti in razburiti

vsakogar, ki ima količkaj smisla za ustavne naprave, samo klerikalcev ni čisto nič vznemirilo.

Kakor tepeni psički so stisnili repke med noge, vtaknili ravnodušno žalitev v žep, dr. Šusteršič pa je v imenu kler. stranke napravil pred Schwarzom globok kitajski kotao ter se izjavil srečnega, da mu je njegova prevzišenost blagoizvolila privoščiti — breco.

Dunajski lev, ki rjove v parlamentu, da se tresejo ministrske klepi, se valja v Ljubljani v prahu pred Černetom in mu suženjsko liže pete, kakor kužek.

Prizor za bogove to, kako dunajski gromovnik krivi hrbet pred duševnim in telesnim slabičem Schwarzom, ki se že trese kakor šiba na vodi, ako se mu kdo izmed naprednih poslancev za korak bolj približa, kakor navadno.

In zakaj to zoprno in nedostojno klečeplavstvo, zakaj ta pasja ponižnost pred Schwarzom?

Samo za to, da ta izvrševalni organ vlade ne prekriža klerikalnih načrtov in potov, ki jih hodi njegova parlamentarna visokost vojvoda kranjski dr. Šusteršič!

Potegnjena politična društva.

Ko se je oficijalno naznanilo, da Hribar ni potrjen za ljubljanskega župana, bil bi dr. Oražen, ki je preje dal narodno - napredni stranki svoje mandate na razpolago, zopet rad prišel v občinski svet. Ker tega ni mogel in ni hotel kar tako storiti, naprosil je po svojih dveh, treh prijateljih ljubljanske napredna politična društva za zaupnico, ter za prošnjo, naj zopet izvršuje vse svoje mandate. Ta društva so mu res izpolnila njegovo željo, kakor je bilo brati v dr. Oraženem glasilu. Zdaj je pa ta dr. Oražen, ki si je sam naročil zaupnice in prošnje za zopetno izvrševanje vseh svojih mandatov, odložil mandat deželnega poslanca uprav v trenutku, ko bi ga moral začeti izvrševati. Ali ni to prav navadna froclarija? Ali se ne pravi to imeti politična društva za norca? Mislimo, da si naša politična društva v prihodnje lahko nekoliko premislijo, komu bodo izrekli zaupnice!

Postopanje nemških sodnih izvedencev v Ljubljani.

Pred kratkim je bil izvedenec prof. Veselu dostavljeno v popolnoma slovenski pravdi slovensko vabilo, da odda pri razpravi svoje »strokovnjaško« mnenje. Dasi nese ta posel Veselu lepe kronice in bi moral biti sodišču hvaležen, če ga imenuje izvedenec, vendar je prejem vabila odklonil in zahteval nemško vabilo. To je tisti Vesel, kateremu se je za septembrskih dogodkov prigodilo sledeče: V kazini je bila večja družba, ki je kritizirala nastop Slovencev.

Tudi Vesel se je zgražal nad tem in pripomnil: »Neizmerno me jezi, da nosim slovensko ime.« Dobil pa je od Nemea odgovor, ki si ga naj zapomni vsi odpadniki. Dotični Nemea mu je odgovoril: »Temu lahko odgovorite. Kar izpustite prvo črko svojega imena, pa boste imeli nemško ime.«

Državni urad — domena nemških beračev.

Te dni smo imeli opravka pri računskem oddelku naše slavne c. kr. deželne vlade. Čudom smo se čudili, ko smo videli v uradnih prostorih več jako dvomljivih eksistenc, umazanih, razmršenih, zaflikanih. Informirali smo se in izvedeli sledeče: Kranjski Nemci so si ustanovili svoje društvo, ki podpira ubožne Nemce. Misel sama na sebi je itak hvalevredna in gotovo ne bi imel nihče temu ugovarjati, ako ne bi bili ravno uradni prostori zbirališče teh ljudi. Vzrok je ta, da je blagajnik znani oficijal Staudacher ali Stavdovar. Dasi ima prav prostorno lastno hišo na razpolago, vendar noče beračev sprejemati doma. Izvedeli smo tudi, da tem revežem samim ni po volji, ker morajo v urad, kjer jih vidi toliko uradnikov. Moteno je pa tudi uradništvo. Tudi mi smo mnenja, da to ne spada v urad! Uradne ure naj se boljše izrabijo. Gospod Stavdovar pa ima menda dovolj prostega časa na razpolago, da opravlja te posle doma.

Klerikalna strahovlada na Goriškem.

Klerikalci so povsod enaki. Kjerkoli pridejo do moči, jo izrabljajo na najnedopustnejši način in nastopajo kot najgadnejši tirani. To imamo priliko občutiti tu na Kranjskem, kjer so pod gospodstvom klerikalne večine zakonolomstva in nasilstva na dnevnem redu, a kakor se kaže, so sedaj nastopili še hujši časi za napredno prebivalstvo na Goriškem. Na Goriškem so sedaj na krmilu laški liberalci in slovenski klerikalci. Slovenski klerikalci so narodno brezspolni, laški klerikalci pa se boje slovenskega naprednega življa, ki narašča v Gorici pod spretnim vodstvom poslanca Gabrščeka tako silno, da se laškim iredentistom že hlače tresejo, da izgube Gorico in da pride mesto v slovenske roke. Laški iredentisti imajo torej vzroka dovolj sovražiti slovenske naprednjake. Ker so tudi klerikalci na čelu jim famozni don Antonio Gregoreich, strupeni sovražniki slovenskih naprednjakov, so se vredni bratci kmalu našli ter sklenili med sabo trdno zvezo, da bodo strahovali vse, kar jim slepo ne ukloni tilnika. To so jeli prakticirati že v zadnjem deželnozbornem zasedanju, ko so razveljavili docela protipostavno slovenske mandate v veleposestvu. Odgovor na to nasilstvo je bil, da so odložili vsi napredni slovenski poslanci svoje mandate. Razpisane so bile nove volitve in volilci so znova

poslali iste poslance v deželni zbor.

Človek normalnih možgan bi mislil, da si bo laškoiredentovska in slovenskoklerikalna zveza z enkratnim protizakonitim razveljavljanjem slovenskih naprednih mandatov ohladila svojo osveteželjnost. Kaj še! V sredo je imel goriški deželni zbor svojo prvo sejo. Na dnevnem redu je bila tudi verifikacija mandatov, ki so v rokah slovenskih naprednjakov. O volitvah v veleposestvu je poročal klerikalec Berbuč. Dasi je moral priznati, da so se vršile volitve pravilno, vendar je don Antonio dosegel, da so se izročile verifikacijskemu odseku. Prvo nasilstvo. O izvolitvi dr. Gregorina je poročal tudi klerikalec dr. Stepančič. V svojem poročilu je priznal, da je bila volitev docela pravilna. Vkljub temu je bila volitev izročena verifikacijskemu odseku. Drugo nasilstvo. Na to je prišla v razpravo izvolitev poslanca Andreja Gabrščeka. In tu se je zgodilo nezasišno lopovstvo, kakršnega menda ne pozna parlamentarna zgodovina. Dvignil se je don Antonio Gregoreich, individij, ki streže le svoji nevkrotni strasti, sicer pa žvižga na vse narodne interese, ter izjavil, da so se sicer volilci izrekli za Gabrščeka, toda volilci nimajo odločevati, kdo naj bo v deželnem zboru, on (Gregoreich) neče Gabrščeka trpeti poleg sebe, zato predlaga, naj se Gabrščeka kratkim potom izključi. In ta predlog, ki pomenja nezasišan atentat na suvereniteto ljudstva in na pravice volilcev, je bil sprejet z glasovi laških iredentistov in slovenskih klerikalcev! Človeku vzpričo takih lopovščin, ki so jih zmožne samo propadle klerikalne duše, zastaja pamet in nehoti se mu vsiljuje vprašanje: Kako dolgo še naj traja to klerikalno divjanje, ali že ne bo kmalu polna mera krščansko-katoliških zlodejstev?!

Zalostne razmere v slov. bistrškem okraju.

Iz Slov. Bistrice nam pišejo: Znani Linhart je imenoval na nekem shodu v Mariboru naš okraj za elitni okraj štajerskega (nemškutarstva) na Sp. Štajerskem. Še v mariborskem vladajo ponekod boljše razmere. V Slov. Bistrici sami deluje nemškutarsko vodstvo takozvane »slovenske« okoliške šole roko v roki z vodstvom nemške mestne šole. Sedaj bo šolski nadzornik Dreflak to skupno delovanje še pospeševal. Nemškutarstvo v mestu in v okraju rapidno narašča. Učiteljstvo je pod knuto nemškutarskih krajin in okr. šolsk. svetov, duhovništvo je leno in vodi le strankarsko gonjo, posvetno »vodstvo« pa izroča denarne zavode klerikalnim rokam... V istini žalostna, skoraj brezupna slika. Ali ne bo od nikoder pomoči?

Ameriški rojaki.

Ameriški Slovenci se zadnja leta prav živahno gibljejo in so v na-

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.

(Dalje.)

IX.

Mali Jošt plem. Gall je znal biti jako trdoglav. O tem se je prepričala tudi Leonora, ko ga je prosila, naj nič več ne govori o Čerinu. To prošnjo ji je narekovalo spoznanje njenih dolžnosti napram Snuju. Iz svobodne volje je postala njegova nevesta in je hotela postati tudi njegova žena, in zato je hotela izbrisati iz svojega srea vsak spomin na Čerina.

»Kakor sanje je bilo vse to, kar ste mi povedali,« je rekla Gallu. »Te sanje so me oni večer prevzele, a sedaj mora biti tega konec. Zato vas prosim, prijatelj, ne kličite mi Čerina v spomin.«

Toda mali Gall je znal biti trdoglaven. Čerinovega imena ni nikoli več omenil, a zasukaval je vsak pogovor tako, da se je Leonora nehoti spominjala Čerina. Pa tudi sicer je vsakemu, kdor ga je hotel

poslušati, pripovedoval o Čerinovih junaških dejanjih, major Žun pa je te novice po vsjih močeh razširjal. Vsa Ljubljana je bila polna teh dejanj, a ker ni nihče vedel, kaj je vzrok temu čudovitemu početu bivšega oficirja, je to še razvnelo občno radovednost. Zakaj o dogodkih s pavovimi peresi ni izpregovoril nihče izmed tistih, ki so o tem vedeli. Te splošne govorice so dale povod, da je bila Leonora mnogokrat vprašana, kje da je Čerin, in kaj da je z njim, vprašana celo od malo znanih oseb, prav kakor bi se bili ljudje zarotili, da ji bodo neprestano klicali Čerina v spomin. Samo Snój ni nikoli govoril o Čerinu.

Gospa Jerajeva je na dan svojega godu priredila večerjo, na katero je poleg Snoja na posebno željo Leonore povabila tudi majorja Žuna in malega Galla. Zelela je, da bi bil večer vesel in zabaven, da bi razvedrila Snoja in mu olajšala duševno trpljenje zaradi njegove bolezn na očeh.

In bil je v resnici vesel večer, kajti mali Gall je bil zabaven družabnik in zgovorni major Žun je znal pripovedovati toliko mičnih in smešnih stvari, da se je družba izborna zabavala in da se je smejal in šalil celo Snój, ki je bil navadno resen in malobeseden.

Naposled je Leonora poiskala celo svojo mandolino in ji izvabljala nežne akorde. Igrala je različne pesmi, in posebno Snój je te glasove toliko raje poslušal, ker se je Leonora dala le redkokdaj pogovoriti, da je vzela mandolino v roko.

Naenkrat se je Snój zganil in čim je Leonora prenehala igrati, jo je naglo vprašal:

»Kakšna skladba je to? Še nikoli je nisi igrala?«

Leonora je zardela in obrnila obraz v stran.

»Že dolgo, dolgo nisem te pesni igrala,« je rekla zamišljeno, »sama ne vem, kako da sem se je zdaj spomnila.«

V duhu pa je pri teh besedah stal pred njo Andrej Čerin. Zanj se je naučila te pesmi, samo njemu jo je svirala in pela, in odkar se je ločila od njega, je ni nikdar več igrala.

Šele zdaj se je zavedla, kako tajno moč ima Čerin še vedno na njo, in zdelo se ji je, kakor da leži težak kamen na njenem arcu.

»Še nikdar nisi igrala te pesmi,« je menil Snój, kakor bi govoril sam s seboj. »A vendar sem jo že nekje slišal. Znan mi je ta napev, a ne morem se domisliti, kje sem ga slišal. In vendar vem, da sem ga slišal, in moralo je biti o posebni priliki...«

Veseli pogovor med družbo je tekla dalje, a Snój se ga ni več udeleževal. S povešeno glavo je sedel za mizo.

»Zdaj se spominjam,« je naenkrat zaklical. »Čerin je ta napev žvižgal tisti dan, ko me je spremljal v vojašnico, tisti dan, ko je izstopil iz armade.«

V sobi je zavladala tišina. Majorja Žuna je naenkrat začelo daviti, da se je komaj odkašljaj, mali Gall se je umaknil v temo, Leonora pa je mandolino položila na omaro. Začuden so se spogledovali drugi povabljeni.

»Da, Čerin je to žvižgal,« je nekako trpko rekel Snój. »Dobro se še spominjam, kako vesel je bil tisti dan in kaka čuvstva so mene navdajala.«

V celi družbi sta bila samo Gall in Leonora, ki sta vedela, kaj je hotel Snój s tem povedati in kaj pomeni trpkost Snovejnih besed. Leonorini in Gallovi pogledi so se srečali — razumela sta se.

»Čerin, Čerin...« je menil Snój in je govoril, kakor bi bil sam v sobi. »Kdo ve, kje je, kdo ve, če še živi?«

Snój je bil edini človek v Ljubljani, ki ni še ničesar vedel o Čerinovih junaštvih. Leonora mu ni bila ničesar povedala, tudi Gall in Žun sta

rodnem oziru tako delavni, da bi lahko služili za vzor rojakom v domovini. Zlasti so vneti za našo šolako družbo. Dasi jih je komaj nekaj nad 100.000 in dasi so raztreseni povsodi križem prostrane Amerike, vendar so osnovali že okrog 30 podružnic družbe sv. Cirila in Metoda. In vse te podružnice marljivo in požrtvovalno delujejo. 24. ameriška podružnica v Clevelandu je 25. septembra priredila na korist družbi veliko narodno veselico, pri kateri je sodelovalo 16 narodnih društev. Rojak, ki nam piše o tej narodni prireditvi, pravi, da bo ta slavnost vrgla družbi vsaj en tisočak. Tako delajo Slovenci, živeči daleč od domovine, za narod, zato lahko upravičeno trdimo, da se nam ni bati, da bi se naši rojaki v Ameriki potujčili, dokler je v njih vrstah toliko rodoljubja.

Sabljaški klub akad. fer. društva »Sava«

bo začetkom prihodnjega leta vpejal redne tedenske sabljaške vaje tudi za nedruštvenike, kot goste. Ker je sabljanje lep in koristen šport, opozarjamo že sedaj na to vse one naprednjake, ki se hočejo v tem izvežbati. Klub si bo tudi poiskal potrebno borilnico v centru Ljubljane.

Kaj sem si mislil pri predstavi »Kacijanarja«?

Prijatelj nam piše: Nesloga med Slovani je menda tako stara, kakor narodi slovanski sami. Očak Svato-pink je prilično z butaro palice dokazal svojim potomcem, kaj jih čaka, ako ne bodo trdno zvezani med sabo in edini! Vsi vidimo tudi dandanes, da vsa nam nasprotna politika temelji na predobro znanem machiavelističnem principu: »divide — et impera — a vendar se po nepotrebnem cepimo na več strank! Sovražnik se pri tem smeje v pest in vse, kar njemu koristi, z lahkoto doseže! Pri očitaniju Ivana Zrinjskega da: »Nesloga vedno grob kopala je Slovenom, odkar za svoj obstanek se bore!« sem se nehote, misleč na naše uprav tužne sedanje politične odnose, spomnil preznačilnih Kolar - Veselovih vrstic:

»Vedno čuvajmo se onih vragov, kateri bi nas razdelili radi, ki žele, da se med sabo spremljamo, da potem uničijo nas oni, kakor prednike so naše slavne, naše prednike po nemških kra-
jih...«

Kdor ima ušesa, naj poslušaj!!
Dixi.

Razne stvari.

* Ker je sleparil državo. Listi so svoj čas poročali, da je tvrdka »American Sugar Refining Co. v Williamsburgu« osleparila ameriške Zedinjene države na pristojbinah za

molčala, z drugimi ljudmi pa sploh ni prišel v dotiko. Zapuščal je svoje stanovanje samo popoldne, da je obiskal Leonoro, sicer pa ves dan sameval doma, brez svojcev in brez družbe, ves otujen svetu.

Snojevo vprašanje po Čerinu je najbolj zadelo gospo Jerajeva, ki bi bila itak najraje preprečila in onemogočila zakonsko združitev med Leonoro in Snojem. Čakala je že dolgo na priliko, da bi prelomila Leonori dano besedo in izpregovorila odkrito besedo o Čerinu, kajti zdelo se ji je nenaravno in krivično prikrivati, kaj je Čerin storil.

»Čerin je živ in zdrav, in gotovo jako zadovoljen, da je doživel v vojski tako pečeščenje,« se je energično oglasila gospa Jerajeva, in ko so ji Leonora in Gall in major začeli dajati znamenja, naj molči, je samo odmahnila z roko. »Zakaj naj bi gospod Snoj ne vedel, da se je Čerin v vojski posebno odlikoval.«

»Ljuba gospa,« je rekel Snoj s prizanesljivim usmevom na ustnih, »Čerin ni več vojak... Kaj bi delal v vojski?«

Ravno tega prizanesljivega usmeva ga gospa Jerajeva ni mogla trpeti. Kakor bi jo bilo nekaj pičilo, tako je planila kvišku.

»Čudeže dela,« je zaklicala s svojim gromkim glasom, »junaštva

več tisoč dolarjev. Podpredsednik imenovane družbe Gerbracht, s čegar vednostjo so se sleparije godila, je bil obsojen na dve leti ječe in v denarno globo v znesku 5000 dolarjev.

* Zanimiva pravda. Lansko leto je bil v ječi v Beogradu umorjen stotnik Milan Novaković. Njegova vdova toži zdaj arhako državo za odškodnino 100.000 frankov kot prispevek za vzgojo svojega sina.

* Brošura grofa Sternberga. Čez par dni izide brošura državnega poslanca grofa Sternberga pod naslovom »Treznje besede češkim parlamentarcem«, v kateri se grof Sternberg peča s sedanjim političnim položajem in bodočnostjo čeških delegacij.

* Štrajk gledaliških kritikov. Ravnatelj mestnega gledališča v Inomestu je razžalil gledališke kritike. Vsi kritiki so sklenili, da ne bodo ničesar poročali o predstavah v mestnem gledališču.

* Žena izgnila. V New Yorku je prejšnji teden izgnila Ivana Poeper, ki je bila šele tri tedne poročena. Zvečer je rekla možu, da gre v trgovino, pa je ni bilo več nazaj. Domneva se, da je pobegnila z nekim svojim ljubimcem.

* Vztrajna plavalka. 15letna Roza Pitonov v New Yorku je gotovo ena izmed najboljših plavalk na svetu. Nedavno je plavala iz newyorškega pristanišča do Coney Islanda. Daljavo znaša 16 1/2 ameriške milje in to daljavo je Roza Pitonova preplavala v petih urah in 18 minutah. Na potu jo je spremljal čoln prostovoljne gasilne družbe. Med plavanjem je zavzela eno jajce in kozarec mleka.

Najnovejše vesti.

Dragocenosti in denar na varnem.

S. — Pariz, 7. oktobra. Kraljicamati Amalija je že delj časa slutila, da pride do izbruhov revolucije, ter je radi tega pravočasno vse dragocenosti in ves denar, ki ji je bil na razpolago, spravila v inozemstvo.

Nova vlada.

B. — Madrid, 7. oktobra. Prefekt province Padejót je sporočil ministrskemu predsedniku Canelajesu, da je že otvorjena nova portugalska vlada. Dalje poroča, da je kraljicamati Amalija na krovu ladje »Amalija« in da se tamkaj nahaja najbrže tudi kralj Manuel.

Odmevi na Španskem.

B. — Barcelona, 7. oktobra. Včeraj so republikanci demonstrirali po mestu. Policija pa jih je z orožjem razgnala.

Boj še traja.

B. — Coremia, 7. oktobra. Nek parnik, ki je prišel iz Lisabone, po-

doprinaša, ranjence vleče konjem izpod kopit, jetnike rešuje iz turškega tabora... Gallu je rešil življenje in prapor je otel praporščaku našega eskadrona.

Ko je gospa Jerajeva imenovala Gallovo ime, se je Snoju naenkrat zresnil obraz. Obrnivi se na tisto stran, kjer je menil, da sedi Gall, je skoro svedčano vprašal:

»Ali je res, Gall?«

»Res je!« To je bilo vse, kar je odgovoril Gall.

Snoj ni ničesar več vprašal. Molče je kimal z glavo, a vendar sta Leonora in Gall uganila, kaj se godi v njegovi duši.

»Meni se zdi, da časih slepci tudi prav dobro vidijo,« je kasneje Gall šepetaje rekel Leonori in ta mu ni mogla ugovarjati.

V Snoju je ta dogodek obudil težke dvome. Uverjen je bil, da je Leonora pač samo slučajno svirala tisti napev, ki je moral biti Čerinu neskončno ljub, ali uvideval je tudi, da se Čerin še ni odpovedal svoji ljubezni do Leonoro, domneval je, da si hoče Čerin z doprinaljanjem junastev novič pridobiti Leonoro in to mu je provzročalo velike muke.

(Dalje prihodnja.)

roča, da se je včeraj v Lisaboni še nadaljeval bombardement kraljevske palače, ki je popolnoma razdejana.

Zborevanje nemških koroških poslancev.

B. — Celovec, 7. oktobra. Včeraj zvečer so imeli nemški koroški poslanci zborovanje. Navzoči so bili skoraj vsi državni in deželni poslanci. Dobernig in Steinwender sta kritizirala nemškoračadikalni strankin shod na Dunaju. Dobernig je zlasti izjavil, da so namenoma nemški poslanci odpovedali shod nemških poslancev v Celovec, da ne bi ta shod s svojimi sklepi onemogočil češko-nemška pogajanja. To se je zgodilo na pritisk nemških radikalcev, zlasti poslanca Wolfa. Toda sklicanje vse-nemškega shoda poslancev ne bi smelo imeti stika samo s češkim vprašanjem, razun tega so tudi še druga nič manj važna vprašanja, kakor n. pr. jugoslovansko. Odpoved celovškega shoda se zlasti v alpskih deželah splošno obsoja, ter ponižuje alpske poslance, ki naj bi bili samo hlapeci nemško-češke politike. Mogoče, da se bo od njih še zahtevalo, da naj plačajo stroške češko-nemškega sporazuma. Ne le s tem vprašanjem bi se imel shod baviti, misliti bi moral tudi na parlamentarizacijo kabineta. Poslanec Steinwender je proti parlamentarizaciji. Poslanec Pacher je pro-, njegov ožji rojak Angerer je contra. Nam alpskim Nemcem je ljubo, da se institucija ministrov krajajnov popolnoma odpravi, sicer dobe še Slovenci ministra krajajna, ki bi mnogo škodoval alpskim Nemcem. Enako ostro je govoril tudi poslanec Steinwender.

Izgredi v Berolinu.

Z. — Berolin, 7. oktobra. V Moabitu je prišlo do novih izgrediv. Delavci so napadli nekega stavkokaza, ga do krvi pretepli, potegnili v neko gostilno in tam tako dolgo obdelavali, da jim je obljubil, da ne bo delal več pri tvrdki Kupfer & Co. — Policija zaradi tega dela velike varnostne odredbe, kakor jih pač zna samo pruska policija.

Demonstracije na lvovskem vseučilišču — pred sodiščem.

G. — Lvov, 7. oktobra. Včeraj se je obtoženim rusinskim dijakom, ki so se udeležili znanih demonstracij na lvovskem vseučilišču, izročila obtožnica, ki obsega 55 ozkotiskanih strani. Državno pravdnitvo toži 108 oseb, med njimi 37 vseučilišnikov in 20 gimnazijcev ter abiturijentov. Druge osebe so privatni uradniki in druge osebe. Toženi so radi javnega nasilstva, zlobne poškodbe tuje lastnine in 32 obtožencev je obtoženih tudi radi težke telesne poškodbe. K razpravi bo povabljenih 72 prič, dva zdravnik, ter poseben izvedenec za orožje. Kot corpora delicti bo predloženih 15 revolverjev, 83 ostrobasanih patron, 60 izstreljenih patron, noži, železne palice in drugo orožje. Proces se začne še-le sredi novembra in bo trajal do srede januarja 1911 in bo ena največjih sodnih obravnjav, kar se jih je dosedaj obravnavalo.

Kolera.

S. — Dunaj, 7. oktobra. Bakteriološka preiskava je dognala, da delavec Vranc, o katerem se je poročalo, da je obolel na kolerasumljivih znakih, ne boleha za to boleznijo, marveč le za navadno črevesno boleznijo.

Za kratek čas.

— Danes se mi je sanjalo, da sem prišel v nebasa in sem boga prosil, naj pomaga, da bo meso cenejše. — In kaj je rekel nebeški oče? — Da ravno na agrarce nima nič vpliva.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Risto Pustecnik.

Borzna poročila.

Dunaj, 7. oktobra. Položaj na borzi se je včeraj zboljšal in tendenca je bila še dopoldan vstrajnejša, tr-

govina živahnejša, akoravno gotovih mej ni presegala. Posebno zanimanje so vzbujale akcije Länderbanke, akcije državnih železnic ter Škodovih tovarn. Rente so nespremenjene, divize vstrajnejše.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 6. oktobra 1910.

Malobitni papirji.	Dunaj	Bilgovi
4% majeva renta	93-10	93-30
4 1/2% srebrna renta	97-—	97-20
4% avstr. krona renta	93-10	93-30
4% ogr.	91-55	91-75
4% kranjsko deželno posojilo	96-—	97-—
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	226-—	232-—
" " 1864	322-—	328-—
" " tiske	156-15	162-15
" " zemeljske l. izdaje	298-50	304-50
" " " II.	278-50	284-50
" " ogrske hipotečne	248-60	254-60
" " dun. komunalne	528-20	538-20
" " avstr. kreditne	519-—	529-—
" " ljubljanske	89-—	95-—
" " avstr. rdeč. križa	61-—	65-—
" " ogr. " "	38-25	42-25
" " bazilika " "	28-40	32-40
" " turške	256-50	259-50
Banknote.		
Ljubljanske kreditne banke	444-—	446-—
Avstr. kreditnega zavoda	664-50	665-50
Dunajske bančne družbe	557-25	558-25
Južne železnice	116-25	117-25
Državne železnice	760-25	761-25
Alpine-Montane	766-75	767-75
Češke sladkorne družbe	267-—	268-—
Živnostenske banke	272-—	273-—
Valute.		
Cekini	11-37	11-40
Marke	117-52 1/2	117-72 1/2
Franki	95-40	95-60
Lire	94-60	94-80
Rublji	254-50	255-25

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 3. oktobra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10-26
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10-46
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7-45
Koruza za maj 1911.	za 50 kg	5-60
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	8-03

Efektiv.

5—10 višje.

Kinematograf lovske razstave na Dunaju prične v torek, 11. oktobra svoje že naznanjene predstave. Slike, ki jih kaže kinematograf iz lovske razstave, se z enakimi prireditvami absolutno ne dajo primerjati. Aktualna slika (last podjetja) »Česar Franc Jožef I. na lovu na divje koze« so tisoči in tisoči obiskovalcev lovske razstave sprejeli z največjo pohvalo in navdušenjem in je upati, da bo tudi tukaj dosegla tisti neprimerni uspeh kakor na Dunaju. Vsaka predstava traja 2 uri. Predprodaja za prvo predstavo že od danes naprej v knjigarni Drischel. Cene prostorom po 2 K, 1 K 50 v in 1 K.

? I ?
I K O
? O ?

Najboljša ura sedanjosti:

zlate, srebrne, tula, nikelnaste
in jeklene se dobijo samo pri
H. SUTTNER
Ljubljana, Mestni trg.

Lastna tovarna
ur v Švic.
Tovarna varstva znaka
I K O

? I ?
I K O
? O ?

Anton Šarc
Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na voglu Ljubljane ulice (nasproti glavni pošti)

znano najboljšo perilo
najtežji nakup 182
oprem za neveste.

„Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

2 lepa prostora

pripravna za delavnice ali skladišča
se s 1. novembrom oddasta.

Poišče se pri hišnem gospodarju
Ivanu Kečeninu, Koledverska
ulica št. 6.

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
okolišarjev, pisem in drugih tiskovih
oskrbi osem v tej stroki izveštat
aradnik.

Naslov v upravitelstvu „Slov
Naroda“

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga s neomejeno zavozo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega danka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 % z 1 % na amortizacijo ali pa po
5 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven modelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Namotam menjalnice:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Ekontpita** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

priporoča promese na ———
Dunajske komunalne srečke à

K 18'—

Zrebanje ———
2. novembra.

Glavni dobiček

K 300.000.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2 %

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797— jamči za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapieni enoi

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

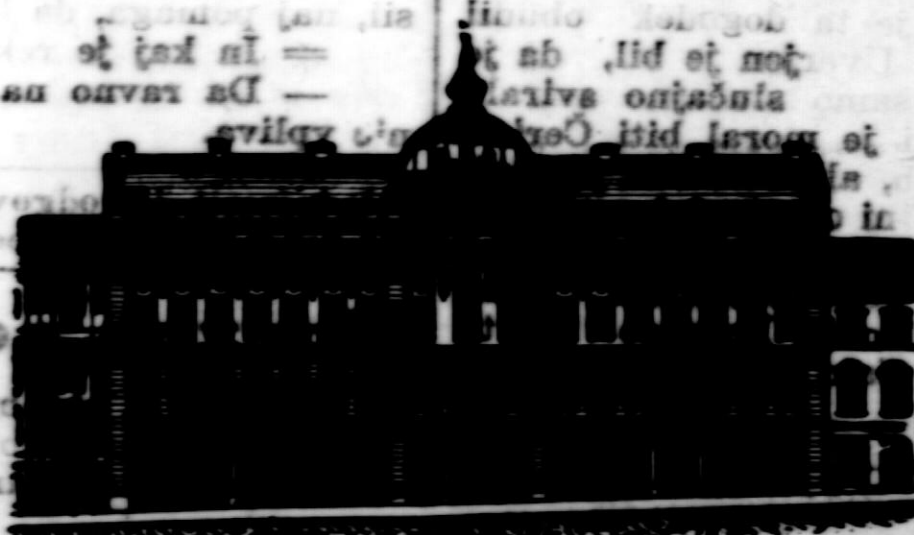
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1900 nad 510 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
ovojo močjo, izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, **izključena**
vsaka spekulacija z vložnim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdržene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 % obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpejane liče domače
hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov po kreditnih družtvu.